

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul 174 (XVIII) — Nr. 979

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 7 decembrie 2006

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
436. — Lege pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre România și Comunitatea Europeană privind participarea României la Programul comunitar pentru asigurarea interoperabilității serviciilor paneuropene de eGuvernare pentru administrațiile publice, mediul de afaceri și cetățeni (IDABC), semnat la București la 20 martie 2006 și la Bruxelles la 20 aprilie 2006, și pentru aprobarea plății contribuției financiare aferente participării la acest program în anii 2006—2009	2	Decizia nr. 725 din 24 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	10—11
Memorandum de înțelegere între România și Comunitatea Europeană privind participarea României la Programul comunitar pentru asigurarea interoperabilității serviciilor paneuropene de eGuvernare pentru administrațiile publice, mediul de afaceri și cetățeni (IDABC)	2—4	Decizia nr. 726 din 24 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă	12—13
1.321. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre România și Comunitatea Europeană privind participarea României la Programul comunitar pentru asigurarea interoperabilității serviciilor paneuropene de eGuvernare pentru administrațiile publice, mediul de afaceri și cetățeni (IDABC), semnat la București la 20 martie 2006 și la Bruxelles la 20 aprilie 2006, și pentru aprobarea plății contribuției financiare aferente participării la acest program în anii 2006—2009	4	Decizia nr. 730 din 24 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989	13—15
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 713 din 24 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale	5—6	Decizia nr. 731 din 24 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2005 pentru modificarea Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvice „Gheorghe Ionescu-Șișești”	16—17
Decizia nr. 720 din 24 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302 din Codul de procedură civilă	7—8	Decizia nr. 742 din 26 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe	17—18
Decizia nr. 723 din 24 octombrie 2006 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară	8—9	ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE	
		183. — Ordin al președintelui Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice privind aplicarea dispozițiilor referitoare la contractul de publicitate media	19—32

LEGI ȘI DECRETE**PARLAMENTUL ROMÂNIEI****CAMERA DEPUTAȚILOR****SENATUL****LEGE**

pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre România și Comunitatea Europeană privind participarea României la Programul comunitar pentru asigurarea interoperabilității serviciilor paneuropene de eGuvernare pentru administrațiile publice, mediul de afaceri și cetățeni (IDABC), semnat la București la 20 martie 2006 și la Bruxelles la 20 aprilie 2006, și pentru aprobarea plății contribuției financiare aferente participării la acest program în anii 2006—2009

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. 1. — Se ratifică Memorandumul de înțelegere dintre România și Comunitatea Europeană privind participarea României la Programul comunitar pentru asigurarea interoperabilității serviciilor paneuropene de eGuvernare pentru administrațiile publice, mediul de afaceri și cetățeni (IDABC), semnat la București la 20 martie 2006 și la Bruxelles la 20 aprilie 2006.

Art. 2. — (1) Se aprobă plata contribuției financiare aferente participării României la Programul IDABC în anii 2006—2009, după cum urmează:

- a) echivalentul în lei a 146.232 euro pentru anul 2006;
- b) echivalentul în lei a 162.709 euro pentru anul 2007;
- c) echivalentul în lei a 178.048 euro pentru anul 2008;
- d) echivalentul în lei a 193.386 euro pentru anul 2009.

(2) Contribuția se plătește de la bugetul de stat, prin bugetul Ministerului Comunicațiilor și Tehnologiei Informației.

Această lege a fost adoptată de Parlamentul României, cu respectarea prevederilor art. 75 și ale art. 76 alin. (2) din Constituția României, republicată.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
BOGDAN OLTEANU

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
ALEXANDRU PEREȘ

București, 27 noiembrie 2006.
Nr. 436.

MEMORANDUM DE ÎNȚELEGERE

între România și Comunitatea Europeană*) privind participarea României la Programul comunitar pentru asigurarea interoperabilității serviciilor paneuropene de eGuvernare pentru administrațiile publice, mediul de afaceri și cetățeni (IDABC)

Comisia Comunităților Europene, denumită în continuare *Comisia*, în numele Comunității Europene, pe de o parte, și Guvernul României, denumit în continuare *România*, pe de altă parte, luând în considerare:

(1) Decizia nr. 1/2002 a Consiliului de Asociere România—Uniunea Europeană din data de 18 februarie 2002, care stabilește principiile generale referitoare la participarea României la programele Comunității, lăsând Comisia și autoritățile competente din România să determine termenii și condițiile specifice, incluzând și contribuția financiară, cu referire la o astfel de participare la fiecare program;

(2) Programul IDABC care a fost stabilit prin Decizia nr. 2004/387/CE a Parlamentului European și a Consiliului din 21 aprilie 2004¹⁾,

au convenit după cum urmează:

ARTICOLUL 1**Program**

România va participa la Programul IDABC, denumit în continuare *Program*, în conformitate cu condițiile stipulate în Decizia nr. 1/2002 a Consiliului de Asociere România—

Uniunea Europeană din data de 18 februarie 2002, care stabilește principiile generale pentru participarea României la programele Comunității, și în conformitate cu termenii și condițiile la care se face referire în art. 2—4 din prezentul memorandum de înțelegere.

*) Traducere.

¹⁾ JO nr. L 144 din 30 aprilie 2004 (vezi Corrigendum JO nr. L 181 din 18 mai 2004, p. 25).

ARTICOLUL 2

Termenii și condițiile privind participarea la Program

1. România va participa la activitățile Programului în conformitate cu obiectivele, criteriile, procedurile și termenele limită definite în Decizia nr. 2004/387/CE.

2. Termenii și condițiile aplicabile predării, examinării și selectării cererilor instituțiilor, organizațiilor și ale persoanelor fizice eligibile din România vor fi cele care se aplică și instituțiilor, organizațiilor și persoanelor fizice eligibile din statele membre ale Uniunii Europene.

3. Pentru participarea la Program, România va plăti o contribuție financiară anuală la Bugetul General al Uniunii Europene, în conformitate cu art. 3.

4. Contribuția financiară a României privind participarea sa și implementarea Programului va fi adăugată la suma specificată în fiecare an în Bugetul General al Uniunii Europene, pentru îndeplinirea obligațiilor financiare ce revin din diferitele forme ale măsurilor necesare ce trebuie luate pentru executarea, gestionarea și punerea în funcțiune a Programului.

5. Una dintre limbile oficiale ale Comunității va fi folosită pentru procedurile referitoare la cereri, contracte și rapoarte, precum și pentru alte aspecte administrative ale Programului.

ARTICOLUL 3

Contribuția financiară

Regulile privind contribuția financiară a României sunt stipulate în anexă.

O parte din contribuția financiară va fi finanțată din instrumentul relevant al ajutorului extern al Comunității, dacă România cere astfel²⁾.

ARTICOLUL 4

Raportare și evaluare

Fără a aduce atingere responsabilităților Comisiei și ale Curții de Conturi a Comunităților Europene, referitoare la monitorizarea și evaluarea Programului, participarea României la Program va fi monitorizată continuu pe baza parteneriatului în care sunt implicate Comisia și România. România va trimite Comisiei rapoarte relevante și va lua parte la alte activități specifice oferite de Comunitate în acel context.

Încheiat la București

în data de

pentru Guvernul României,
Zsolt Nagy,
ministrul comunicațiilor
și tehnologiei informației din România

În conformitate cu regulamentele (CE, Euratom) nr. 1.605/2002 din 25 iunie 2002 și (CE, Euratom) nr. 2.342/2002 din 23 decembrie 2002, precum și cu celelalte reguli prevăzute în prezentul memorandum de înțelegere, contractele încheiate cu beneficiarii programelor stabiliți în România trebuie să prevadă posibilitatea efectuării în orice moment de controale financiare sau de altă natură, pe baza documentelor și la fața locului, de către reprezentanții Comisiei sau de alte persoane mandatate de Comisie.

Reprezentanții Comisiei, precum și alte persoane mandatate de Comisie vor avea acces corespunzător la documente și la toate informațiile cerute în vederea efectuării unor asemenea controale, inclusiv în format electronic. Acest drept de acces va fi prevăzut în mod expres în contractele încheiate în vederea implementării instrumentelor la care se face referire în prezentul memorandum. Curtea Europeană de Conturi va avea aceleași drepturi ca și Comisia.

ARTICOLUL 5

Dispoziții finale

Prezentul memorandum de înțelegere se va aplica pe durata Programului. Cu toate acestea, dacă Comunitatea Europeană va decide să prelungească durata Programului fără nicio schimbare esențială în cadrul acestuia, atunci prezentul memorandum de înțelegere va fi, de asemenea, prelungit în mod corespunzător și automat, dacă nicio parte nu îl va denunța în termen de o lună de la data deciziei de prelungire a duratei Programului.

Proiectele și activitățile aflate în derulare la data încheierii programului, precum și înțelegerile contractuale care sunt aplicabile acestor proiecte sau activități vor continua până la îndeplinirea lor, în condițiile prevăzute în prezentul memorandum de înțelegere.

Anexa face parte integrantă din prezentul memorandum de înțelegere.

Prezentul memorandum de înțelegere va putea fi amendat numai în scris, prin acordul comun al părților.

Prezentul memorandum de înțelegere va intra în vigoare la data la care România va informa Comisia Europeană, prin canale diplomatice, că a fost finalizată procedura internă de ratificare.

Încheiat la

în data de

pentru Comisie,
în numele Comunității Europene,
Günter Verheugen,
membru al Comisiei Europene
Pentru Întreprinderi și Industrie

²⁾ Suma globală pentru asistența externă acordată pentru programele comunitare la care România urmează să participe va fi indicată în Memorandumul financiar din Programul Național anual referitor la această asistență (PHARE).

REGULI

privind contribuția financiară a României la Program

1. Contribuția financiară aferentă participării la Program va fi plătită de România la Bugetul General al Uniunii Europene și va fi următoarea:

- 131.056 euro pentru anul 2005;
- 146.232 euro pentru anul 2006;
- 162.709 euro pentru anul 2007;
- 178.048 euro pentru anul 2008;
- 193.386 euro pentru anul 2009.

2. Contribuția României va acoperi costurile referitoare la pregătirea, fezabilitatea, dezvoltarea și executarea proiectelor de interes comun, precum și pentru dezvoltarea și implementarea măsurilor orizontale, conform prevederilor Programului.

3. Costurile cu deplasările și diurna reprezentanților și experților români cu scopul de a lua parte în calitate de observatori la activitatea comitetului, la care se face referire în art. 11 din Decizia nr. 2004/387/CE, sau la alte întâlniri referitoare la implementarea Programului vor fi rambursate de către Comisie pe aceeași bază și în conformitate cu procedurile în vigoare pentru reprezentanții statelor membre ale Uniunii Europene.

4. Regulamentul financiar aplicabil Bugetului General al Uniunii Europene va fi aplicat și gestionării contribuției României.

5. Când prezentul memorandum de înțelegere va intra în vigoare, precum și la începutul fiecărui an fiscal Comisia va trimite României o cerere de fonduri corespunzătoare contribuției ei la costurile acoperite de prezentul memorandum de înțelegere.

6. Contribuția corespunzătoare va fi plătită în euro, într-un cont al Comisiei special stabilit pentru plăți în euro.

7. România va plăti contribuția sa financiară la costurile anuale, în conformitate cu cererea de fonduri, dar nu mai târziu de 3 luni de la data cererii. Orice întârziere de plată va duce la plata de dobânzi de către România, adăugate la suma respectivă, începând de la data limită pentru efectuarea plății. Rata dobânzii va fi aceea a Băncii Centrale Europene pentru operațiunile sale principale de refinanțare, așa cum este aceasta publicată în seria C a Jurnalului Oficial al Uniunii Europene, aflată în vigoare în prima zi calendaristică a lunii în care se găsește data limită pentru efectuarea plății, cu o creștere de 3,5%. În cazul în care întârzierea plății contribuției este atât de mare încât poate periclita în mod semnificativ implementarea și gestionarea Programului, precum și în cazul neefectuării plății în termen de 20 de zile lucrătoare de la trimiterea către România a unei scrisori oficiale de avertizare din partea Comisiei, participarea la Program a României pentru anul respectiv va fi suspendată.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

privind promulgarea Legii pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre România și Comunitatea Europeană privind participarea României la Programul comunitar pentru asigurarea interoperabilității serviciilor paneuropene de eGuvernare pentru administrațiile publice, mediul de afaceri și cetățeni (IDABC), semnat la București la 20 martie 2006 și la Bruxelles la 20 aprilie 2006, și pentru aprobarea plății contribuției financiare aferente participării la acest program în anii 2006—2009

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 100 alin. (1) din Constituția României, republicată,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Memorandumului de înțelegere dintre România și Comunitatea Europeană privind participarea României la Programul comunitar pentru asigurarea interoperabilității serviciilor paneuropene de eGuvernare pentru administrațiile publice, mediul de afaceri și cetățeni (IDABC), semnat la

București la 20 martie 2006 și la Bruxelles la 20 aprilie 2006, și pentru aprobarea plății contribuției financiare aferente participării la acest program în anii 2006—2009 și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
TRAIAN BĂSESCU

București, 24 noiembrie 2006.
Nr. 1.321.

DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE**CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 713**

din 24 octombrie 2006

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (3)
din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Ana Ispas în Dosarul nr. 2.674/COM/2004 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 10 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 2.674/COM/2004, **Tribunalul Vâlcea — Secția comercială a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale**, excepție ridicată de Ana Ispas.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că dispozițiile de lege criticate contravin prevederilor art. 1 alin. (3), art. 44 alin. (1) și (2), art. 53 și art. 136 alin. (5) din Constituție. Astfel, se arată că textul de lege criticat contravine principiului potrivit căruia nimeni nu poate fi privat în mod arbitrar de dreptul său de proprietate, determinând o limitare a drepturilor constituționale referitoare la egala ocrotire a proprietății și permițând o imixtiune nejustificată în treburile interne ale societății comerciale.

Tribunalul Vâlcea — Secția comercială apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că intervenția instanței, dincolo de deblocarea activității societății comerciale, la cererea unora dintre acționari, nu permite nicio imixtiune în activitatea internă a societății, aceasta urmând a se realiza în deplină concordanță cu principiul autonomiei de decizie a organelor de conducere, care rămân libere să hotărască cu privire la operațiunile comerciale întreprinse de agentul economic, în condițiile legii.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că dispozițiile de lege criticate care instituie competența instanței judecătorești de a autoriza convocarea adunării generale, în măsura în care persoanele abilitate nu fac acest lucru, nu conțin norme contrare dispozițiilor constituționale referitoare la dreptul de proprietate privată. Intervenția instanței, dincolo de deblocarea activității societății comerciale, la cererea unora dintre acționari, nu permite nicio imixtiune în activitatea internă a societății, aceasta urmând a se realiza în deplină concordanță cu principiul autonomiei de decizie a organelor de conducere, care rămân libere să hotărască cu privire la operațiunile comerciale întreprinse de agentul economic, în condițiile legii.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din

Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1.066 din 17 noiembrie 2004.

Textul de lege criticat are următorul conținut: „*Dacă administratorii nu convoacă adunarea generală, instanța de la sediul societății va putea autoriza, cu citarea administratorilor și în conformitate cu art. 331—339 din Codul de procedură civilă, convocarea adunării generale de către persoanele care îndeplinesc condițiile prevăzute la alin. (1). Prin aceeași încheiere instanța va stabili data de referință prevăzută de art. 123 alin. (2), data ținerii adunării generale și, dintre acționari, persoana care o va prezida.*”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 1 alin. (3) referitoare la statul român, art. 44 alin. (1) și (2) referitoare la dreptul de proprietate privată, art. 53 referitoare la restrângerea exercițiului unor drepturi sau al unor libertăți și art. 136 alin. (5) referitoare la inviolabilitatea proprietății private.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prin Decizia nr. 416 din 11 noiembrie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 854 din 2 decembrie 2003, a statuat că dispozițiile art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 nu sunt contrare prevederilor art. 1 alin. (3), art. 44 alin. (1) și (2), art. 53 și art. 136 alin. (5) din Constituție. Cu acel prilej, instanța de contencios constituțional a statuat că, în condițiile în care înființarea unei societăți comerciale nu constituie un scop în sine — existența acesteia, ca subiect de drept, găsindu-și justificare exclusiv prin prisma activității lucrative pe care este ținută să o desfășoare —, interesul general al societății impune și justifică intervenția autorității judecătorești, la solicitarea unora dintre acționarii respectivei

societăți, pentru deblocarea și reluarea activității sale, întreruptă din cauza lipsei de diligență sau a relei-credințe a unora dintre reprezentanții conducerii sau a celorlalți acționari. Acestui interes general îi dă expresie textul de lege criticat, care instituie competența instanței judecătorești de a autoriza convocarea adunării generale, în măsura în care persoanele abilitate nu fac acest lucru. Această posibilitate conferită de lege este condiționată de nerespectarea dispozițiilor prevăzute de alin. (1) al art. 119, referitoare la obligația administratorilor de a da curs cererii de convocare a adunării generale, solicitare care cuprinde dispoziții ce intră în atribuțiile adunării și care aparține acționarilor reprezentând a zecea parte din capitalul social sau o cotă mai mică, dacă în actul constitutiv se prevede astfel.

Pe de altă parte, art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 prevede că instanța judecătorească poate hotărî prin încheiere doar în ceea ce privește convocarea adunării generale, stabilirea datei de referință pentru acționarii îndreptățiți să fie înștiințați și să voteze în cadrul adunării generale, a datei ținerii adunării generale, precum și referitor la desemnarea dintre acționari a persoanei care o va prezida. Prin urmare, intervenția instanței, dincolo de deblocarea activității societății comerciale, la cererea unora dintre acționari, nu permite nicio imixtiune în activitatea internă a societății, aceasta urmând a se realiza în deplină concordanță cu principiul autonomiei de decizie a organelor de conducere, care rămân libere a hotărî cu privire la operațiunile comerciale întreprinse de agentul economic, în condițiile legii.

Rațiunile care au stat la baza adoptării soluției anterioare își păstrează valabilitatea și în prezent, astfel încât aceasta se impune a fi menținută.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 119 alin. (3) din Legea nr. 31/1990 privind societățile comerciale, excepție ridicată de Ana Ispas în Dosarul nr. 2.674/COM/2004 al Tribunalului Vâlcea — Secția comercială. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Marițiu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 720

din 24 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302 din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Aurica Jisa în Dosarul nr. 11.727/2005 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 11.727/2005, **Tribunalul Timiș — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 302 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Aurica Jisa în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unui recurs împotriva unei sentințe civile pronunțate în materia partajului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că mențiunea, sub sancțiunea nulității, atrage neconstituționalitatea textului legal criticat, deoarece îl privează pe recurent de posibilitatea de a acoperi eventualele lipsuri de formă și îl împiedică pe judecător să trimită cererea de recurs instanței competente.

De asemenea, pe fondul unei instabilități evidente a normelor de competență materială, autorul excepției arată că a promovat la Judecătoria Timișoara calea de atac a recursului împotriva unei decizii pronunțate de curtea de apel, în timp ce condiționarea de ordin formal impusă de legiutor îl obligă pe recurent să depună cererea de recurs la Curtea de Apel Timișoara. Or, este evident că un asemenea formalism este de natură să îngreuească liberul acces la justiție, cât și posibilitatea de a uza de căile de atac.

Tribunalul Timiș — Secția civilă opinează că dispozițiile legale criticate nu vin în contradicție cu prevederile art. 21 și 129 din Constituție.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile

art. 302 din Codul de procedură civilă nu îngreuează sub niciun aspect liberul acces la justiție, nu împiedică părțile interesate de a apela la instanțele judecătorești și de a se prevala de toate garanțiile procesuale care condiționează procesul echitabil. În plus, dispozițiile legale criticate reprezintă norme de procedură a căror reglementare este, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție, de competența exclusivă a legiutorului.

De asemenea, prevederile art. 302 din Codul de procedură civilă sunt în deplină concordanță cu art. 129 din Constituție, care reglementează folosirea căilor de atac. Acest drept fundamental se realizează în condițiile legii și, prin urmare, este în competența exclusivă a legiutorului de a stabili care sunt căile de atac și în ce condiții pot fi exercitate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 302 din Codul de procedură civilă, care au următorul conținut: „*Recursul se depune la instanța a cărei hotărâre se atacă, sub sancțiunea nulității.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 21 referitoare la *Accesul liber la justiție* și ale art. 129 referitoare la *Folosirea căilor de atac*.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 302 din Codul de procedură civilă au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate prin raportare la aceleași dispoziții invocate și în prezenta cauză. Astfel, prin Decizia nr. 501 din 4 octombrie 2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 988 din 8 noiembrie 2005, Curtea Constituțională a respins ca neîntemeiată excepția de neconstituționalitate pentru considerentele acolo arătate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea.

Curtea mai constată că, în conformitate cu dispozițiile art. 126 alin. (2) și ale art. 129 din Constituție, procedura de judecată și exercitarea căilor de atac împotriva hotărârilor judecătorești sunt stabilite prin lege. Din aceste prevederi constituționale rezultă că legiutorul are libertatea de a stabili condițiile în care părțile interesate și Ministerul Public pot exercita căile de atac, bineînțeles, cu respectarea normelor și principiilor consacrate prin Legea fundamentală și prin actele juridice internaționale la care

România este parte. Așa fiind, prin reglementarea din drepturilor invocate de autor în susținerea excepției și, art. 302 din Codul de procedură civilă s-a dat expresie nicidecum, nu reprezintă o încălcare a acestora.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 302 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Aurica Jisa în Dosarul nr. 11.727/2005 al Tribunalului Timiș — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 723

din 24 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Afrodita Laura Tutunaru	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Spitalul Clinic Județean de Urgență Sfântul Apostol Andrei din Galați în Dosarul nr. 839/44/2006 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 17 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 839/44/2006, **Curtea de Apel Galați — Secția**

conflicte de muncă și asigurări sociale a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 55 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Spitalul Clinic Județean de Urgență Sfântul Apostol Andrei din Galați în dosarul de mai sus având ca obiect soluționarea unei contestații împotriva unei decizii de sancționare aflate în calea de atac a recursului.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că prevederile legale criticate care limitează dreptul asistenților judiciari doar la exprimare de vot consultativ sunt în totală contradicție cu dispozițiile constituționale referitoare la realizarea actului de justiție. Astfel, Constituția României prevede posibilitatea participării la îndeplinirea actului de justiție și a altor persoane din afara magistraturii, în cazuri limitate, în anumite materii și în cadrul unor instanțe specializate înființate prin lege organică. Or, normele fundamentale invocate nu prevăd posibilitatea ca prin lege organică să se diferențieze completele participanților prin limitarea asistenților judiciari la un rol pur formal, decorativ, pentru exprimarea unui vot consultativ care nu folosește nimănui. Prin urmare, limitarea voinței de exprimare a asistenților judiciari de a nu avea jurisdicția și imperium goleşte de conținut dispozițiile constituționale invocate.

Curtea de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale opinează că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece dispozițiile legale criticate nu contravin prevederilor constituționale invocate.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece reglementarea rolului exclusiv consultativ al asistenților judiciari s-a impus ca urmare a Deciziei Curții Constituționale nr. 322/2001, prin care fostul art. 17 alin. 1¹ din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească a fost declarat neconstituțional.

De asemenea, prevederile legale criticate se înscriu în competența exclusivă a autorității legiuitoare de a reglementa procedura de judecată și competența instanțelor judecătorești, potrivit art. 126 alin. (2) din Constituție.

Avocatul Poporului consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece prevederile legale criticate prin care se reglementează participarea la deliberări cu vot consultativ a asistenților judiciari se aplică, în mod nediscriminatoriu, tuturor persoanelor vizate în ipoteza normei juridice și nu sunt de natură să îngreuească dreptul părților interesate de a se adresa justiției pentru apărarea drepturilor, a libertăților și a intereselor lor legitime.

Mai mult, prevederile legale criticate sunt în concordanță cu dispozițiile art. 126 alin. (2) din Constituție, potrivit cărora stabilirea competenței instanțelor judecătorești constituie atributul exclusiv al legiuitorului.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 55 alin. (2) din Legea nr. 304/2004 privind organizarea judiciară, excepție ridicată de Spitalul Clinic Județean de Urgență Sfântul Apostol Andrei din Galați în Dosarul nr. 839/44/2006 al Curții de Apel Galați — Secția conflicte de muncă și asigurări sociale.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 55 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 827 din 13 septembrie 2005, care au următorul conținut: „*Asistenții judiciari participă la deliberări cu vot consultativ și semnează hotărârile pronunțate. Opinia acestora se consemnează în hotărâre, iar opinia separată se motivează.*”

Autorul excepției de neconstituționalitate susține că prin dispozițiile legale criticate sunt încălcate prevederile constituționale ale art. 124 alin. (1) și (2) referitoare la înfăptuirea justiției în numele legii și la unicitatea, imparțialitatea și egalitatea acesteia, ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea cetățenilor în fața legii și ale art. 21 alin. (3) referitoare la dreptul părților la un proces echitabil.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, asupra problemei juridice deduse controlului instanței de contencios constituțional, s-a mai pronunțat prin Decizia nr. 73 din 18 februarie 2003, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 198 din 27 martie 2003. Cu acel prilej a fost respinsă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 17 alin. 1¹—1³, precum și ale secțiunii II¹ — „Magistrații consultanți“, capitolul II, titlul IV din Legea nr. 92/1992 pentru organizarea judecătorească, republicată, cu modificările și completările ulterioare, dispoziții care au fost preluate ulterior în art. 55 alin. (2) din Legea nr. 304/2004, republicată.

Întrucât nu au intervenit elemente noi care să justifice schimbarea jurisprudenței Curții, cele statuate prin decizia menționată își păstrează valabilitatea.

De altfel, actuala reglementare potrivit căreia asistenții judiciari participă la deliberări doar cu vot consultativ a fost impusă ca un efect general și obligatoriu al Deciziei Curții Constituționale nr. 322 din 20 noiembrie 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 66 din 30 ianuarie 2002.

Magistrat-asistent,
Afrodita Laura Tutunaru

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 725

din 24 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 22 alin. (5)
din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv
în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Katharina Marschi în Dosarul nr. 13.545/2005 al Judecătoria Timișoara.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în Dosarul nr. 1.921D/2006, care are ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, invocată de Anita Emilia Stoica în Dosarul nr. 22/2006 al Tribunalului Cluj — Secția civilă.

La apelul nominal răspunde reprezentanta autoarei excepției, avocat, cu delegație la dosar. Lipsește cealaltă parte. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate invocate în dosarele nr. 1.921D/2006 și nr. 1.380D/2006 este identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentanta autoarei excepției Anita Emilia Stoica nu se opune conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu această măsură.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea Dosarului nr. 1.921D/2006 la Dosarul nr. 1.380D/2006, care a fost primul înregistrat.

Reprezentanta autoarei excepției Anita Emilia Stoica susține admiterea excepției, arătând, în esență, că textul de lege criticat contravine principiului constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, deoarece instituie o discriminare între foștii proprietari ai imobilelor preluate în mod abuziv de către stat, în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, care revendică astfel de imobile în temeiul Legii nr. 10/2001, și foștii proprietari care revendică imobile în temeiul Legii fondului funciar nr. 18/1991.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 16 mai 2006 și 27 aprilie 2006, pronunțate în dosarele nr. 13.545/2005 și nr. 22/2006, **Judecătoria Timișoara și Tribunalul Cluj — Secția civilă au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989.** Excepția a fost ridicată de Katharina Marschi în Dosarul nr. 13.545/2005 al Judecătoria Timișoara și de Anita Emilia Stoica în Dosarul nr. 22/2006 al Tribunalului Cluj — Secția civilă.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat este retroactiv, fiind în contradicție cu prevederile art. 15 alin. (2) din Constituție, deoarece, în esență, legalizează retroactiv o măsură abuzivă de preluare a unor imobile de către stat în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, prin faptul că, la expirarea termenului prevăzut pentru trimiterea notificării, potrivit art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, imobilul nu mai poate fi revendicat de către fostul proprietar. Se mai arată că prevederea legală criticată încalcă principiul constituțional al egalității cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, deoarece instituie o discriminare, pe de o parte, între foștii proprietari ai imobilelor preluate în mod abuziv de către stat în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989 și alte categorii de proprietari neposessori, care revendică imobile de la stat sau de la persoane fizice, în condițiile dreptului comun, iar pe de altă parte, discriminarea este creată între foștii proprietari ai imobilelor preluate în mod abuziv care au inițiat procedurile de revendicare a imobilelor înainte de modificarea Legii nr. 10/2001 prin Legea nr. 247/2005, și foștii proprietari care revendică astfel de imobile după intrarea în vigoare a Legii nr. 247/2005. De asemenea, se susține că, prin instituirea procedurii speciale de revendicare a unor categorii de imobile, este împiedicat accesul liber la justiție, respectiv la revendicarea aceleiași categorii de imobile pe calea acțiunii în revendicare. În ceea ce privește încălcarea art. 44 alin. (1), (2), (3) și (4) din Legea fundamentală, se arată că textul de lege criticat lipsește de conținut garanția constituțională a dreptului de proprietate, prin lipsa posibilității de a valorifica în justiție dreptul garantat, iar dreptul de proprietate este ocrotit în mod inegal, în funcție de titular.

În opinia autoarei excepției, efectul împlinirii termenului instituit de textul de lege criticat constă într-o adevărată naționalizare a bunului revendicat, contrară dispozițiilor art. 44 alin. (4) din Constituție.

Judecătoria Timișoara apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Tribunalul Cluj — Secția civilă apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și

Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, potrivit căreia: „(5) *Nerespectarea termenului de 6 luni prevăzut pentru trimiterea notificării atrage pierderea dreptului de a solicita în justiție măsuri reparatorii în natură sau prin echivalent.*”

Prevederile legale criticate sunt considerate a fi contrare dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitor la statul de drept, art. 15 alin. (2) privind neretroactivitatea legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 — Egalitatea în drepturi, art. 20 — Tratatul internațional privind drepturile omului, art. 21 — Accesul liber la justiție și art. 44 — Dreptul de proprietate privată.

De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 1 și 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

Analizându-se excepția de neconstituționalitate, se constată că prevederile legale criticate au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare, între alte dispoziții constituționale, și la art. 15, 16, 21 și 44 din Legea fundamentală.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Katharina Marschi în Dosarul nr. 13.545/2005 al Judecătoriei Timișoara și de Anita Emilia Stoica în Dosarul nr. 22/2006 al Tribunalului Cluj — Secția civilă.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

Astfel, prin Decizia nr. 571 din 19 septembrie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 847 din 16 octombrie 2006, Curtea a statuat că textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile art. 21 din Constituție privind accesul liber la justiție, ci instituie norme procedurale pentru exercitarea acestui drept, în conformitate cu dispozițiile constituționale ale art. 126 alin. (2), ce prevăd că procedura de judecată este stabilită numai prin lege. S-a mai arătat, în decizia menționată, că prevederile legale criticate dau expresie competenței constituționale a legiuitorului, reglementată prin art. 44 alin. (1) teza a doua, de a stabili conținutul și limitele dreptului de proprietate, iar în ceea ce privește invocarea principiului constituțional al egalității în drepturi, Curtea a statuat că prevederile art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 se aplică în mod egal tuturor subiecților de drept aflate în aceeași situație juridică, fără nicio discriminare pe considerente arbitrare, astfel încât nici aceste susțineri ale autorilor excepției nu pot fi reținute.

Referitor la invocarea, în prezenta cauză, a dispozițiilor art. 6 — Dreptul la un proces echitabil din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale referitor la protecția proprietății, prin raportare la art. 20 — Tratatul internațional privind drepturile omului din Legea fundamentală, prin Decizia nr. 185 din 27 aprilie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 490 din 1 iunie 2004, Curtea a statuat că textul de lege criticat are în vedere tocmai celeritatea soluționării procesului, satisfăcând astfel cerința soluționării acestuia într-un termen rezonabil. Mai mult, s-a arătat în decizia menționată, prevederile art. 22 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 sunt în acord cu cele cuprinse în art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție, având ca scop asigurarea stabilității și securității raporturilor civile, cu atât mai importante cu cât au ca obiect dreptul de proprietate.

Argumentele ce au stat la baza respingerii ca neîntemeiată a excepției de neconstituționalitate sunt valabile și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

Curtea constată că invocarea, în prezenta cauză, a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 1 alin. (3) referitoare la statul de drept și art. 1 — Obligația de a respecta drepturile omului din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale nu are relevanță în soluționarea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 726
din 24 octombrie 2006referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4
din Codul de procedură civilă

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Mihaela Senia Costinescu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Lucheria Ivlampie și Clavia Iordan în Dosarul nr. 326/C/2006 al Tribunalului Brăila — Secția civilă și de Jănița Ioniță în Dosarul nr. 11.262/2005 al Tribunalului Iași — Secția contencios administrativ.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare a fost legal îndeplinită.

Curtea, din oficiu, pune în discuție conexarea Dosarului nr. 2.114D/2006 la Dosarul nr. 1.391D/2006, mai înainte înregistrat, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate este identic.

Reprezentantul Ministerului Public apreciază ca fiind întrunite condițiile conexării dosarelor.

Reținând identitatea de obiect, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Curtea dispune conexarea celor două dosare.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, reține următoarele:

Prin Încheierea din 16 mai 2006, pronunțată în Dosarul nr. 326/C/2006, **Tribunalul Brăila — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Lucheria Ivlampie și Clavia Iordan.

Prin Încheierea din 13 septembrie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 11.262/2005, **Tribunalul Iași — Secția contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă**, excepție ridicată de Jănița Ioniță.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile legale criticate, care interzic mandatarului care reprezintă interesele unei părți din proces de a pune concluzii orale în fața instanței, creează o discriminare față de partea care și-a ales un mandatar avocat și care poate susține cauza, inclusiv în cadrul dezbaterilor orale. Pe această cale, sunt împiedicate și accesul liber la justiție, precum și dreptul la apărare, așa

cum sunt acestea garantate de Constituție și tratatele la care România este parte.

Tribunalul Brăila — Secția civilă și Tribunalul Iași — Secția contencios administrativ apreciază excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată, limitele și condițiile în care poate fi exercitat mandatul fiind stabilite de legiuitor potrivit competenței sale.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă este neîntemeiată, în acest sens jurisprudența Curții Constituționale fiind constantă.

Avocatul Poporului consideră neîntemeiată excepția de neconstituționalitate, textul de lege criticat fiind în deplină concordanță cu prevederile constituționale invocate.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, dispoziții care au următorul conținut: „*Dacă mandatul este dat unei alte persoane decât unui avocat, mandatarul nu poate pune concluzii decât prin avocat, cu excepția consilierului juridic care, potrivit legii, reprezintă partea.*”

Autorii excepției susțin că dispozițiile legale criticate încalcă prevederile constituționale ale art. 16 alin. (1) care consacră egalitatea în drepturi a cetățenilor, art. 21 referitoare la accesul liber la justiție și ale art. 24 alin. (1) privind dreptul la apărare.

De asemenea, se mai susține nesocotirea prevederilor art. 6 paragraful 3 lit. c) referitoare la dreptul acuzatului de a fi asistat de un apărător ales de el și ale art. 14 privind interzicerea discriminării, cuprinse în Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, ale art. 1 din Protocolul nr. 12 la Convenție și ale art. 7 din Declarația Universală a Drepturilor Omului, prevederi referitoare la interzicerea oricărei forme de discriminare.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă au mai fost supuse controlului de

constituționalitate. Astfel, prin Decizia nr. 31/2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 199 din 5 martie 2004, Curtea a respins excepția de neconstituționalitate ca neîntemeiată. În cuprinsul acestei decizii Curtea a reținut că reprezentarea părților într-un proces prin mandatar, care poate fi avocat ori altă persoană cu sau fără pregătire juridică, este una dintre modalitățile prin care Codul de procedură civilă asigură accesul liber la justiție, precum și exercitarea dreptului la apărare al părților, drepturi fundamentale prevăzute de art. 21, respectiv de art. 24 din Constituție. Restricția mandatarului care nu are calitatea de avocat de a pune concluzii orale în instanță nu constituie o împiedicare a accesului liber la justiție, întrucât partea însăși poate participa la dezbateri și poate pune concluzii înaintea instanței de judecată, iar mandatarul are posibilitatea să formuleze cereri, să propună probe în tot cursul procesului, precum și să depună concluzii scrise.

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă, excepție ridicată de Lucheria Ivlampie și Clavia Iordan în Dosarul nr. 326/C/2006 al Tribunalului Brăila — Secția civilă și de Jănița Ioniță în Dosarul nr. 11.262/2005 al Tribunalului Iași — Secția contencios administrativ.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Mihaela Senia Costinescu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 730

din 24 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Marieta Safta	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate

De asemenea, Curtea a reținut că posibilitatea reprezentării părții prin mandatar este prevăzută doar de art. 67 și 68 din Codul de procedură civilă, care stabilesc condițiile de exercitare a acestui mandat. Aceste condiții, precum și limitele în care poate fi exercitat mandatul, inclusiv posibilitatea mandatarului de a pune sau nu concluzii în instanță în numele părții, reprezintă opțiuni ale legiuitorului, care, potrivit dispozițiilor art. 126 alin. (2) din Constituție, stabilește regulile privind procedura de judecată.

Față de cele arătate, Curtea constată că dispozițiile art. 68 alin. 4 din Codul de procedură civilă sunt în concordanță cu prevederile constituționale privind egalitatea cetățenilor în fața legii, accesul liber la justiție, dreptul la apărare, precum și cu reglementările internaționale invocate.

Întrucât nu au intervenit elemente noi de natură să determine reconsiderarea jurisprudenței Curții Constituționale, atât soluția, cât și considerentele cuprinse în deciziile anterioare își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Alexandru Borla și Safia Weisz în Dosarul nr. 8.615/2005 al Judecătoriei Oradea.

La apelul nominal lipsesc părțile. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea dispune a se face apelul și în dosarele nr. 1.985D/2006, nr. 1.986D/2006 și nr. 1.987D/2006, ce au ca obiect excepția de neconstituționalitate a aceluiași prevederi legale, invocată de Elena Horodniceanu în dosarele nr. 5.107/300/2006, nr. 5.638/300/2006 și nr. 5.106/300/2006 ale Judecătoriei Sectorului 2 București.

La apelul nominal răspunde reprezentantul autoarei excepției, avocat Daniel Cazacu Ganea. Lipsesc celelalte părți. Procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că obiectul excepțiilor de neconstituționalitate invocate în dosarele nr. 1.985D/2006, nr. 1.986D/2006, nr. 1.987D/2006 și nr. 1.688D/2006 este identic, pune în discuție, din oficiu, problema conexării cauzelor.

Reprezentantul autoarei excepției Elena Horodniceanu nu se opune conexării cauzelor.

Reprezentantul Ministerului Public este de acord cu conexarea.

Curtea, în temeiul art. 53 alin. (5) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, dispune conexarea dosarelor nr. 1.985D/2006, nr. 1.986D/2006 și nr. 1.987D/2006 la Dosarul nr. 1688D/2006, ce a fost primul înregistrat.

Reprezentantul autoarei excepției, referindu-se la situația de fapt în speță, solicită admiterea excepției de neconstituționalitate așa cum a fost formulată. În sprijinul argumentelor sale, invocă Hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului pronunțate în cauzele *Păduraru împotriva României* (1 decembrie 2005), respectiv *Matache contra României* (19 octombrie 2006).

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată, invocând în acest sens jurisprudența Curții Constituționale în materie.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarelor, constată următoarele:

Prin încheierile din 18 mai 2006, 27 iunie 2006, 30 iunie 2006 și 26 iunie 2006, pronunțate în dosarele nr. 8.615/2005, nr. 5.107/300/2006, nr. 5.638/300/2006 și nr. 5.106/300/2006, **Judecătoria Oradea și Judecătoria Sectorului 2 București au sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989.** Excepția a fost ridicată de Alexandru Borla și Safia Weisz în Dosarul nr. 8.615/2005 al Judecătoriai Oradea și de Elena Horodniceanu în dosarele nr. 5.107/300/2006, nr. 5.638/300/2006 și nr. 5.106/300/2006 ale Judecătoriai Sectorului 2 București.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul de lege criticat contravine principiului constituțional al egalității în drepturi, precum și dispozițiilor din Legea fundamentală referitoare la egala ocrotire a proprietății private, indiferent de titular, deoarece instituie un tratament juridic diferențiat, în ceea ce privește retrocedarea imobilelor preluate în mod abuziv, între foștii proprietari care revendică asemenea imobile în temeiul Legii nr. 10/2001, pe de o parte, și comunitățile cetățenilor aparținând minorităților naționale din România și cultele religioase, pe de altă parte. De asemenea, se mai susține că textul de lege criticat contravine principiului constituțional al neretroactivității legii, cu excepția legii penale mai favorabile, cu motivarea, în esență, că prevederile art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 declară prescriptibil dreptul la acțiune în materia constatării nulității absolute, validând în acest mod retroactiv acte juridice încheiate cu nerespectarea dispozițiilor legale în vigoare.

Judecătoria Oradea apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Arată că „rațiunea prevederii atacate a fost, pe de o parte, soluționarea cu celeritate a acțiunilor vizând aplicarea Legii nr. 10/2001, iar, pe de altă parte, consolidarea într-un timp cât mai scurt a titlului terțului dobânditor, urmărind să închidă persoanei îndreptățite orice acțiune în justiție pentru apărarea

dreptului său, dacă nu este formulată în termenul prevăzut de lege“.

Judecătoria Sectorului 2 București apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, întrucât textul de lege criticat nu încalcă dispozițiile constituționale invocate în motivarea excepției.

Potrivit art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

Guvernul, referindu-se și la jurisprudența Curții Constituționale în materie, consideră că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată.

Avocatul Poporului apreciază că textele de lege criticate sunt constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, rapoartele întocmite de judecătorul-raportor, susținerile părții prezente, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl reprezintă prevederile art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 – 22 decembrie 1989, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 798 din 2 septembrie 2005, potrivit căroră „*Prin derogare de la dreptul comun, indiferent de cauza de nulitate, dreptul la acțiune se prescrie în termen de un an de la data intrării în vigoare a prezentei legi*“.

În opinia autorilor excepției de neconstituționalitate, prevederile legale criticate contravin dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 15 alin. (2) privind principiul neretroactivității legii, cu excepția legii penale sau contravenționale mai favorabile, art. 16 alin. (1) referitor la egalitatea cetățenilor în fața legii și a autorităților publice, art. 44 alin. (2) teza întâi și alin. (3) referitoare la garantarea și ocrotirea proprietății private în mod egal și la expropriere, precum și în art. 148 alin. (2) și (3) privind prioritatea tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, ale actelor de revizuire ale acestora, precum și ale celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, față de dispozițiile contrare din legile interne, ca urmare a aderării.

De asemenea, sunt invocate dispozițiile art. 6 paragraful 1 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, privind dreptul la un proces echitabil, precum și ale art. 1 din primul Protocol adițional la Convenție, privind protecția proprietății.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 au mai făcut obiect al controlului de constituționalitate, prin raportare la aceleași dispoziții din Legea fundamentală invocate și în prezenta cauză, și cu o motivare asemănătoare, Curtea respingând în mod constant excepțiile de neconstituționalitate invocate.

Astfel, prin Decizia nr. 78 din 2 februarie 2006, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 172

din 22 februarie 2006, analizând textul de lege criticat prin raportare, între alte dispoziții constituționale, la dispozițiile art. 16 alin. (1) și (2) și art. 44 alin. (2) teza întâi din Constituție și față de o motivare similară, Curtea a reținut că textul de lege criticat se aplică în mod egal tuturor persoanelor ce se încadrează în ipoteza normei legale, fără nici o discriminare pe considerente arbitrare, astfel încât nu este îndreptățită calificarea normei legale de referință ca fiind neconstituțională. De altfel, în jurisprudența Curții Constituționale s-a statuat că înțelesul art. 16 alin. (1) și (2) din Constituție vizează egalitatea în drepturi între cetățeni în ceea ce privește recunoașterea în favoarea acestora a unor drepturi și libertăți fundamentale, iar nu și identitatea de tratament juridic în aplicarea unor măsuri, indiferent de natura lor. Ca atare, este justificată admisibilitatea unui statut juridic diferit față de anumite categorii de persoane, cum este situația persoanelor îndreptățite la restituirea imobilelor preluate în mod abuziv, ce cad sub incidența Legii nr. 10/2001, situație distinctă de cea a altor proprietari ce revendică categorii de imobile diferite.

Cu referire la critica privind încălcarea prin textul de lege criticat a dispozițiilor art. 44 alin. (2) din Legea fundamentală, Curtea a mai statuat în jurisprudența sa, de exemplu în Decizia nr. 272 din 24 iunie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 723 din 11 august 2004, că aceasta pornește de la o premisă greșită, și anume aceea a absolutizării exercițiului prerogativelor dreptului de proprietate, făcându-se însă abstracție de prevederile art. 44 alin. (1) teza a doua din Constituție, republicată, potrivit cărora „*Conținutul și limitele dreptului de proprietate sunt stabilite de lege*“, ca și de cele ale art. 136 alin. (5), care consacră caracterul inviolabil al proprietății private, în condițiile stabilite de legea organică. În lumina acestor prevederi constituționale, legiuitorul ordinar este competent să stabilească cadrul juridic pentru exercitarea atributelor dreptului de proprietate, în așa fel încât să nu vină în coliziune cu interesele generale sau cu interesele particulare legitime ale altor subiecte de drept, instituind astfel niște limitări rezonabile în valorificarea acestuia, ca drept subiectiv garantat.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945 — 22 decembrie 1989, excepție ridicată de Alexandru Borla și Safia Weisz în Dosarul nr. 8.615/2005 al Judecătorei Oradea și de Elena Horodniceanu în dosarele nr. 5.107/300/2006, nr. 5.638/300/2006 și nr. 5.106/300/2006 ale Judecătorei Sectorului 2 București.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Marieta Safta

De asemenea, analizând compatibilitatea art. 46 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, devenit art. 45 alin. (5), cu dispozițiile art. 1 din primul Protocol adițional la Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, referitor la protecția proprietății, și art. 6 paragraful 1 din aceeași convenție, privind dreptul la un proces echitabil, raportate la art. 20 din Constituție, Curtea a reținut, în esență, că textul de lege criticat se armonizează cu aceste prevederi, având ca scop asigurarea stabilității și securității raporturilor civile, cu atât mai importante cu cât au ca obiect dreptul de proprietate. În acest sens, Curtea s-a pronunțat prin Decizia nr. 564 din 16 decembrie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 92 din 27 ianuarie 2005, și Decizia nr. 91 din 4 martie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 345 din 20 aprilie 2004.

Soluțiile pronunțate în deciziile anterior menționate, precum și considerentele ce au stat la baza acestora își mențin valabilitatea și în prezenta cauză, întrucât nu au fost aduse elemente noi, de natură a determina o reconsiderare a jurisprudenței Curții Constituționale.

În prezenta cauză se mai susține și încălcarea dispozițiilor art. 15 alin. (2) din Legea fundamentală, cu motivarea că prevederile art. 45 alin. (5) din Legea nr. 10/2001, declarând prescriptibil dreptul la acțiune în materia constatării nulității absolute, validează în acest mod acte juridice încheiate cu nerespectarea dispozițiilor legale în vigoare. Aceste susțineri nu sunt întemeiate, întrucât actele de înstrăinare încheiate cu nerespectarea dispozițiilor legale în vigoare sau cu rea-credință erau sancționate cu nulitatea absolută, în lumina principiilor dreptului civil, și anterior actualei reglementări, ceea ce impune concluzia că textul de lege criticat nu are caracter novator și, prin urmare, nu retroactivează.

Curtea mai constată că invocarea în prezenta cauză a dispozițiilor constituționale cuprinse în art. 148 alin. (2) și (3), referitoare la prioritatea tratatelor constitutive ale Uniunii Europene, a actelor de revizuire ale acestora, precum și a celorlalte reglementări comunitare cu caracter obligatoriu, față de dispozițiile contrare din legile interne, ca urmare a aderării, nu are incidență în soluționarea excepției de neconstituționalitate.

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 731

din 24 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2005 pentru modificarea Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești“

Ioan Vida	— președinte
Nicolae Cochinescu	— judecător
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Patricia Marilena Ionea	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 6 lit. d) din Legea nr. 232/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2005 pentru modificarea Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești“, excepție ridicată de Primăria Municipiului Târgu Mureș, prin primar Dorin Florea, în Dosarul nr. 1.319/1.042/2006 al Judecătoriei Târgu Mureș.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 12 aprilie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 1.319/1.042/2006, **Judecătoria Târgu Mureș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor pct. 6 lit. d) din Legea nr. 232/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2005 pentru modificarea Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești“,** excepție ridicată de Primăria Târgu Mureș, prin primar Dorin Florea, cu prilejul soluționării contestației la executare introdusă de Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare pentru Creșterea Animalelor de Blănă Târgu Mureș, privind executarea silită a reștanțelor la plata impozitelor și taxelor locale.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține că textul de lege criticat, care scutește anumite instituții publice de plata impozitelor și taxelor locale, contravine dispozițiilor art. 120 alin. (1) și art. 139 alin. (2) din Constituție ce consacră principiul autonomiei locale și dreptul consiliilor locale de a stabili impozitele și taxele locale.

Judecătoria Târgu Mureș apreciază că excepția nu este întemeiată, având în vedere că textul de lege criticat reprezintă o expresie a dispozițiilor art. 137 alin. (1) din Constituție.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului,

Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția ridicată nu este întemeiată, întrucât acordarea unor facilități cum este și scutirea de la plata impozitelor și taxelor, în cadrul reglementării legale a regimului juridic al unor instituții de cercetare-dezvoltare, se încadrează în obligațiile statului, care, potrivit art. 135 alin. (2) din Constituție, trebuie să asigure protejarea intereselor naționale în activitatea economică, stimularea cercetării științifice și tehnologiei naționale, precum și exploatarea resurselor naturale, în concordanță cu interesul național.

Avocatul Poporului consideră că textul de lege criticat este constituțional, deoarece înlesnirile prevăzute s-au acordat în cadrul prerogativelor legiuitorului, prevăzute de art. 137 alin. (1) din Constituție, fără a se încălca principiile descentralizării, ale autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice sau dreptul consiliilor locale de a stabili impozitele și taxele locale, în limitele și condițiile prevăzute de lege.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au transmis punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), precum și ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate, așa cum reiese din încheierea de sesizare, îl constituie dispozițiile pct. 6 lit. d) din Legea nr. 232/2005 privind aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 29/2005 pentru modificarea Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești“, lege publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 608 din 13 iulie 2005. Curtea observă că, în realitate, Legea nr. 232/2005, prin articolul unic pct. 6, modifică art. III alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2005, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 346 din 25 aprilie 2005. Astfel, acest din urmă text de lege urmează să fie supus controlului de constituționalitate, text ce prevede că „(1) *Unitățile de cercetare-dezvoltare reorganizate ca institute naționale sau ca instituții publice, cuprinse în anexele nr. 1 a), 1 b), 2, 4, 5 și 6 la Legea nr. 290/2002, astfel cum au fost modificate prin Legea nr. 147/2004, beneficiază de următoarele înlesniri la plata obligațiilor fiscale restante: [...]*

d) scutirea de la plată a obligațiilor bugetare restante la data intrării în vigoare a Legii nr. 147/2004, datorate bugetelor locale, reprezentând impozite, taxe, contribuții și alte venituri, precum și a dobânzilor și penalităților de orice fel, calculate

până la data intrării în vigoare a legii de aprobare a prezentei ordonanțe de urgență.”

În opinia autorului excepției, textul de lege criticat contravine dispozițiilor constituționale ale art. 120 alin. (1) care consacră principiile descentralizării, autonomiei locale și deconcentrării serviciilor publice pe care se întemeiază administrația publică din unitățile administrativ-teritoriale și dispozițiilor art. 139 alin. (2) potrivit cărora „*Impozitele și taxele locale se stabilesc de consiliile locale sau județene, în limitele și în condițiile legii*”.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că art. 137 alin. (1) din Constituție dispune că „*Formarea, administrarea, întrebuințarea și controlul resurselor financiare ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale și ale instituțiilor publice sunt reglementate prin lege*”, iar art. 139 alin. (2) din aceeași Lege fundamentală, invocată chiar de autorul excepției, prevede că stabilirea de către consiliile locale sau județene a impozitelor și a taxelor locale se face în limitele și în condițiile legii.

Astfel, legiuitorul este în drept să prevadă domeniile, activitățile, bunurile, persoanele fizice și juridice care sunt

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. III alin. (1) lit. d) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 29/2005 pentru modificarea Legii nr. 290/2002 privind organizarea și funcționarea unităților de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii, industriei alimentare și a Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești”, excepție ridicată de Primăria Municipiului Târgu Mureș, prin primar Dorin Florea, în Dosarul nr. 1.319/1.042/2006 al Judecătoriai Târgu Mureș.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 24 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Patricia Marilena Ionea

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 742

din 26 octombrie 2006

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe

Ioan Vida	— președinte
Aspazia Cojocaru	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Acsinte Gaspar	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Ion Predescu	— judecător
Serban Viorel Stănoiu	— judecător
Tudorel Toader	— judecător
Ion Tiucă	— procuror
Daniela Ramona Marițiu	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Corneliu Maftean și Cornelia Maftean în Dosarul nr. 3.239/2005 al Judecătoriai Rădăuți.

La apelul nominal se constată lipsa părților, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Magistratul-asistent referă asupra cererii depuse la dosar de Vasile Maftean, prin care acesta solicită acordarea unui nou termen de judecată.

Reprezentantul Ministerului Public lasă la aprecierea instanței acordarea unui nou termen de judecată.

Curtea respinge cererea de acordare a unui nou termen de judecată.

Cauza fiind în stare de judecată, reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere a excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Prin Încheierea din 17 martie 2006, pronunțată în Dosarul nr. 3.239/2005, **Judecătoria Rădăuți a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului**

nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Corneliu Maftan și Cornelia Maftan cu ocazia soluționării unei cauze civile pentru executarea obligației și daune cominatorii.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorii acesteia susțin că dispozițiile de lege criticate vin în contradicție cu prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, deoarece permit încheierea unui contract de închiriere pentru o perioadă de 5 ani numai persoanelor care au cumpărat locuința în baza Legii nr. 112/1995, nu și celor care, deși nu au figurat drept cumpărători ai locuinței, au avut totuși calitatea de membri de familie ai celui care a cumpărat respectivul imobil.

Judecătoria Rădăuți apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, arată că instituirea unor regimuri juridice diferite în situații care impun rezolvări diferite nu poate fi apreciată drept o încălcare a principiului egalității în drepturi.

În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și formula punctele de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Avocatul Poporului apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. În acest sens, face referire la jurisprudența în materie a Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere cu privire la excepția de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctele de vedere ale Guvernului și Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 8 aprilie 1999, aprobată cu modificări prin Legea nr. 241/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265

Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, precum și al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A.d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, excepție ridicată de Corneliu Maftan și Cornelia Maftan în Dosarul nr. 3.239/2005 al Judecătoriei Rădăuți.

Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 26 octombrie 2006.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **IOAN VIDA**

Magistrat-asistent,
Daniela Ramona Maritiu

din 23 mai 2001, cu următorul conținut: „În cazul contractelor de vânzare-cumpărare încheiate cu încălcarea prevederilor Legii nr. 112/1995 pentru reglementarea situației juridice a unor imobile cu destinația de locuințe, trecute în proprietatea statului, și desființate prin hotărâre judecătorească, proprietarul recunoscut de justiție va încheia cu persoanele care au cumpărat locuința în baza Legii nr. 112/1995 și care o ocupă efectiv, la cererea acestora, un contract de închiriere pentru o perioadă de 5 ani.”

În susținerea neconstituționalității acestor dispoziții legale, autorul excepției invocă încălcarea prevederilor constituționale ale art. 16 alin. (1) referitoare la egalitatea în drepturi.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că persoanele care au cumpărat locuința în baza Legii nr. 112/1995 se află într-o situație diferită față de acele persoane, care, deși nu au figurat drept cumpărători ai locuinței, au avut totuși calitatea de membri de familie ai celui care a cumpărat respectivul imobil, situații care impun instituirea de regimuri juridice diferite și, evident, rezolvări diferite, ceea ce nu poate fi apreciată drept o încălcare a principiului egalității în fața legii.

Legiuitorul, stabilind conținutul și limitele dreptului de proprietate potrivit art. 44 alin. (1) din Constituție, a ținut seama nu numai de interesele proprietarilor recunoscuți de justiție, ci și de cele ale persoanelor care au cumpărat locuința în baza Legii nr. 112/1995, realizând un echilibru între cele două categorii de persoane și între drepturile lor constituționale. În acest sens, legiuitorul a statuat că dreptul de a cere încheierea unui contract de închiriere este, în acest caz, un drept personal recunoscut numai titularilor contractelor de vânzare-cumpărare în baza Legii nr. 112/1995, reușind în acest fel să îi asigure proprietarului recunoscut de justiție posibilitatea valorificării atributelor dreptului său de proprietate și oferindu-i persoanei care a cumpărat locuința în baza Legii nr. 112/1995 protecție împotriva unor eventuale abuzuri, asigurându-i dreptul la o locuință pe durata unei perioade rezonabile.

Dacă dreptul de a cere încheierea unui contract de închiriere ar fi recunoscut și acelor persoane, care, deși nu au figurat drept cumpărători ai locuinței, au avut totuși calitatea de membri de familie ai celui care a cumpărat respectivul imobil, echilibrul dintre cele două categorii de persoane și dintre drepturile lor constituționale ar fi deteriorat, ajungându-se la situația în care proprietarul recunoscut de justiție nu ar mai putea să se bucure de atributele dreptului său de proprietate.

Pentru considerentele expuse mai sus, Curtea constată că dispozițiile art. 6 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu încalcă prevederile art. 16 alin. (1) din Constituție, urmând ca excepția de neconstituționalitate să fie respinsă ca neîntemeiată.

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

AUTORITATEA NAȚIONALĂ PENTRU REGLEMENTAREA
ȘI MONITORIZAREA ACHIZIȚIILOR PUBLICE

ORDIN

privind aplicarea dispozițiilor referitoare la contractul de publicitate media

În baza Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 74/2005 privind înființarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice, aprobată cu modificări prin Legea nr. 111/2006, și a Hotărârii Guvernului nr. 895/2005 privind organizarea și funcționarea Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice,

în aplicarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006,

președintele Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice emite prezentul ordin.

Art. 1. — Se aprobă structura, conținutul și modul de utilizare ale modelelor specifice de invitații de participare la procedura prin „cerere de oferte”, referatului de oportunitate, raportului de evaluare a impactului, dosarului achiziției publice și ale contractului de servicii de publicitate media, prevăzute în anexele nr. 1–5*) care fac parte integrantă din prezentul ordin.

Art. 2. — În sensul prezentului ordin, termenii de mai jos au următoarele înțelesuri:

a) *tiraj mediu difuzat pe ediție* — media pe ediție a exemplarelor pentru care se poate dovedi pe bază de acte că au intrat în posesia utilizatorului final. Tirajul difuzat este compus din: abonamente, exemplare vândute cu bucata și exemplare gratuite;

b) *abonamente* — fiecare exemplar vândut, care a fost livrat firmelor specializate în servirea abonamentelor sau care a fost achitat în avans direct la editor și a fost livrat abonatului de către editor ori de un intermediar al acestuia;

c) *exemplare vândute cu bucata* — fiecare exemplar vândut prin metode diferite de cele pentru abonamente;

d) *exemplare gratuite* — fiecare exemplar al publicației din difuzarea căruia editorul nu a obținut încasări;

e) *ediție* — totalitatea exemplarelor unei publicații care pot fi evidențiate prin același identificator imprimat pe ele, denumit *număr de apariție*, și care se regăsește în toate actele necesare efectuării auditului, inclusiv pentru reeditări și suplimentări de tiraj, indiferent de locul de tipărire;

f) *cost pe punct de audiență* — efortul financiar necesar pentru a obține un punct de rating;

g) *rating* — unitate de măsură a audienței pentru un program de televiziune sau de radio.

Art. 3. — Modelele specifice de invitații de participare la procedura prin „cerere de oferte”, referatul de oportunitate, raportul de evaluare a impactului, dosarul achiziției publice și contractul de servicii de publicitate media, cuprinse în anexele la prezentul ordin, sunt următoarele:

a) Referat de oportunitate privind achiziția publică a serviciilor de publicitate media (anexa nr. 1);

b) Invitație de participare la procedura de atribuire a contractului de publicitate media prin „cerere de oferte” (anexa nr. 2);

c) Raport de evaluare a impactului achiziției publice a serviciilor de publicitate media scrisă, audio-vizual și electronică pentru (promovarea imaginii/informarea clienților etc.) (anexa nr. 3);

d) Dosarul achiziției publice de servicii de publicitate media (anexa nr. 4);

e) Contract de servicii de publicitate media (anexa nr. 5).

Art. 4. — (1) Anunțurile de intenție, de participare și de atribuire a contractului de publicitate media conțin aceleași elemente ca și contractele de servicii cuprinse în anexa nr. 3 la Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, și în anexa nr. 1 la Hotărârea Guvernului nr. 925/2006 pentru aprobarea normelor de aplicare a prevederilor referitoare la atribuirea contractelor de achiziție publică din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006, cu completările ulterioare.

*) Anexele nr. 1–5 sunt reproduse în facsimil.

(2) Anunțurile mai sus menționate vor fi publicate în Monitorul Oficial al României, Partea a VI-a, în Sistemul electronic de achiziții publice (SEAP), la adresa de internet www.publicitatepublică.ro, pe pagina de internet proprie a autorității contractante, dacă există, și în Jurnalul Oficial al Uniunii Europene (JOUE), în situațiile prevăzute de Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 34/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 337/2006.

(3) Invitațiile de participare la procedura de cerere de ofertă vor fi publicate în SEAP, la adresa de internet www.publicitatepublică.ro, pe pagina de internet proprie, acolo unde există.

Art. 5. — Documentația de atribuire a contractului de publicitate media va putea fi descărcată și de pe pagina de internet www.publicitatepublică.ro, precum și de pe pagina de internet proprie a autorității contractante, acolo unde există.

Art. 6. — (1) În cazul contractelor de publicitate media, autoritatea contractantă are obligația de a utiliza următoarele criterii de selecție și calificare a operatorilor economici în funcție de natura mijlocului de comunicare:

a) pentru publicații, tirajul mediu difuzat pe ediție al ofertantului, aria de difuzare, profilul, publicul-țintă. În cazul tirajului mediu difuzat pe ediție al operatorului economic, acesta trebuie să fie certificat pentru o perioadă de minimum 3 luni din ultimul an calendaristic de către instituții autorizate, independente, de audit;

b) în cazul presei audio-TV, aria de acoperire și audiența certificate de o instituție specializată, profilul și publicul-țintă;

c) în cazul internetului, profilul și publicul-țintă, numărul de accesări lunare.

(2) Excepție privind criteriul „tiraj mediu“ prevăzut la alin. (1) lit. a) fac cazurile privind privatizarea, acolo unde într-un județ nu există niciun cotidian local care să fie auditat. Pentru a se publica un anunț într-un astfel de cotidian, reprezentanții legali vor prezenta o declarație pe propria răspundere privind tirajul, însoțită de documente financiar-contabile justificative privind tirajul înregistrat în ultimele 3 luni calendaristice.

Art. 7. — (1) În cazul aplicării criteriului de atribuire „oferta cea mai avantajoasă din punct de vedere economic“, oferta stabilită ca fiind câștigătoare este oferta

care întrunește punctajul cel mai mare rezultat prin aplicarea următorului algoritm de calcul, după caz:

a) în cazul presei scrise: P/T (unde P = preț pentru 1 cm² reclamă, calculat la o singură apariție, și T = tirajul mediu, difuzat pe ediție, certificat);

b) în cazul presei audio-TV: prețul pe punctul de audiență (CPP);

c) în cazul internetului: prețul pe o mie de afișări.

(2) Punctajul pentru fiecare ofertă evaluată conform prevederilor alin. (1) se acordă după cum urmează:

a) pentru valoarea minimă a factorului de evaluare se acordă 100 de puncte;

b) pentru o valoare a factorului de evaluare superioară celei prevăzute la lit. a), punctajul se acordă astfel:

$$P_n = (\text{valoare}_{\min} / \text{valoare}_n) \times 100$$

Art. 8. — Contractele de publicitate media vor conține în mod obligatoriu și următoarele două clauze contractuale:

a) „Părțile contractante au obligația să asigure, inclusiv în timpul derulării contractului, accesul publicului cel puțin la următoarele informații: destinatarii finali ai fondurilor de publicitate, criteriile de alocare a acestor fonduri, sumele aferente fiecărui beneficiar final și termenele de executare a prevederilor contractuale.“;

b) „Accesul la informațiile cuprinse la lit. a) se realizează prin intermediul autorității contractante, care are obligația de a deține informații actualizate cu privire la derularea contractului.“

Art. 9. — Materialele publicate/utilizate vor menționa în mod obligatoriu denumirea autorității/autorităților contractante.

Art. 10. — Termenul până la care autoritatea contractantă este obligată să facă public anunțul privind aplicarea procedurii de negociere fără publicarea prealabilă a unui anunț de participare pentru atribuirea contractului de servicii de publicitate media este de cel puțin 3 zile înainte de începerea negocierilor.

Art. 11. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Autorității Naționale pentru Reglementarea și Monitorizarea Achizițiilor Publice,

Alexandru Cojocaru

București, 3 noiembrie 2006.

Nr. 183.

Anexa nr. 1**Referat de oportunitate
privind achiziția publică a serviciilor de publicitate media**

Autoritatea contractantă, cu sediul în ....., județul: .....
Str. ...., nr. ...., cod postal....., cod
fiscal....., telefon: ....., fax:.....,
e-mail:..... pagina de Internet: .....
dorește achiziționarea următoarelor servicii de publicitate media:
.....

Cod CPV: .....

Caracteristicile generale ale serviciilor dorite sunt următoarele:
.....

Context/premise:

- situația actuală în care se găsește autoritatea contractantă - specificul activității, caracteristicile pieței pe care achiziționează, legislație aplicabilă;
- strategia de comunicare și relații publice.

Rațiunea achiziției de publicitate:

- serviciile de publicitate media vizate;
- motivele pentru care se dorește achiziționarea acestor servicii;
- sursele de verificare a necesității achiziționării acestor servicii;
- obiectivul vizat prin achiziția serviciilor de publicitate media;
- publicul țintă vizat de serviciile de publicitate;
- materialele propuse a fi publicate.

Impactul urmărit:

- cum se va modifica situația actuală ca urmare a publicității făcute;
- rezultatele cantitative și cele calitative ale utilizării serviciilor ce urmează a fi achiziționate;
- existența/inexistența unor posibilități alternative de atingere a impactului urmărit și justificarea opțiunii făcute.

Evaluarea rezultatului obținut:

- sursele de verificare a modificării situației inițiale ca urmare a publicității făcute;
- criteriile de evaluare a rezultatului obținut: cota de piață, creșterea cifrei de afaceri, creșterea cunoașterii de către cetățeni a activității/unei anumite acțiuni a autorității contractante;
- indicatori de măsurare a impactului prestării serviciilor achiziționate.

Prezentul Raport de oportunitate poate fi descărcat de pe pagina de Internet proprie www.....¹ și din sistemul informatic de utilitate publică, accesibil prin Internet, la adresa www.publicitatepublica.ro

¹ Se furnizează adresa completă a paginii de Internet proprii, adică cea care conduce exact la locul în care se găsesc informațiile. Exemplu: www.companiaxyz.ro/documentepublice/download/achizitie.doc.

Anexa nr. 2**Invitație de participare**

la procedura de atribuire a contractului de publicitate media prin „cerere de oferte“

Către: [se completează numele ofertanților către care se trimite invitația]

Autoritatea contractantă invită ofertanții al caror obiect de activitate corespunde cerințelor documentației de atribuire anexată, să depună oferta în scopul atribuirii contractului pentru prestarea următoarelor servicii:

.....

Cod CPV: .....

Caracteristici generale ale serviciilor:

.....

.....

1. Denumirea/numele: [autoritatea contractantă]
2. Codul unic de înregistrare: .....
3. Adresa: [se menționează localitatea, județul, strada și numărul, codul poștal]
4. Telefon: .....
5. Fax: .....
6. E-mail: .....
7. Pagina de Internet: .....
8. Procedura aplicată pentru atribuirea contractului de servicii: cerere de oferte
9. Sursa de finanțare a contractului: .....
10. Tipul contractului de servicii pentru care sunt solicitate oferte .....
11. Locul de prestare a serviciilor: .....
12. Operatorii economici pot depune ofertă pentru o parte/doar pentru întreaga gama de servicii solicitate.
13. Durata sau termenul limită de prestare a serviciilor:
.....

14. Informații și clarificări:
  - a. Compartimentul de la care se poate obține un exemplar din documentație și modul de obținere: .....
  - b. Documentația de atribuire anexată prezentei invitații poate fi descărcată de pe pagina de Internet proprie www.....² și din sistemul informatic de utilitate publică, accesibil prin Internet, la adresa www.publicitatepublica.ro
  - c. Data limită pentru solicitarea clarificărilor: .....
Informații suplimentare se pot obține la tel: .....,
e-mail:..... – persoana de contact .....
15. Data limită pentru depunerea ofertelor: .....
16. Adresa la care trebuie transmise/depuse ofertele:.....
17. Limba de redactare a ofertei: .....
18. Persoanele care pot asista la deschiderea ofertelor: .....
19. Data, ora și locul deschiderii ofertelor: .....
20. Garanțiile ce trebuie furnizate de ofertanți: .....
21. Modalitățile principale de finanțare și de plata și/sau referirile la prevederile care le reglementează .....
22. Forma juridică în care trebuie să se legalizeze asocierea grupului de operatori economici cărora li s-a atribuit contractul de servicii [unde este cazul]
23. Criteriile de calificare pe care trebuie să le îndeplinească ofertanții:
24. Documentele ce urmează a fi prezentate de ofertanți: .....
25. Menționarea prevederilor legale, reglementărilor sau dispozițiilor administrative, în cazurile în care prestarea serviciilor este rezervată unei anumite categorii profesionale
26. Precizarea dacă persoanele juridice sunt obligate să menționeze numele și calificările profesionale ale personalului responsabil pentru prestarea serviciului
27. Termenul de valabilitate al ofertei: .....
28. Criteriul care va fi utilizat pentru atribuirea contractului de servicii (în cazul aplicării ofertei cea mai avantajoasă din punct de vedere economic se menționează și algoritmul de calcul).

² Se furnizează adresa completă a paginii de Internet proprii, adică cea care conduce exact la locul în care se găsesc informațiile. Exemplu: www.companiaxyz.ro/documentepublice/download/achizitie.doc.

29. Interzicerea depunerii de oferte alternative [dacă este cazul].
30. Operatorii economici au obligația de a numerota și semna fiecare pagina a ofertei, precum și de a anexa un opis al documentelor prezentate.
31. Instrucțiuni privind modul de elaborare și prezentare a propunerii tehnice:
.....
32. Instrucțiuni privind modul de elaborare și prezentare a propunerii financiare:
.....
33. Data pentru care se determină echivalența leu/euro:
.....
34. Contestațiile se transmit:
- fie la Consiliul Național de Soluționarea Contestațiilor
  - fie la autoritatea contractantă și apoi la instanța competentă.
- Consiliul Național de Soluționarea Contestațiilor, Localitate .....
- Str. .... nr....., camera ....., telefon .....,
fax .....adresa de e-mail .....
- Denumirea instanței competente .....

Anexa nr. 3**Raport de evaluare a impactului
achiziției publice a serviciilor de publicitate media scrisă, audio-vizual și
electronică pentru (promovarea imaginii/informarea clienților/etc.)**

Autoritatea contractantă, cu sediul în ....., județul: .....
Str. ...., nr. ...., cod poștal.....,
cod fiscal....., telefon: ....., fax:.....,
e-mail:..... pagina de Internet: .....

a atribuit, urmare a derulării procedurii de .....,
contractul nr. ....din data de ..... de prestare a următoarelor servicii:
.....
Cod CPV: .....

către [operatorul economic] .....
cu sediul în ....., județul: ....., Str. ...., nr. ....,
cod poștal....., cod fiscal....., telefon: .....,
fax:....., e-mail:..... ,pagina de Internet: .....

Caracteristicile generale ale serviciilor prestate au fost următoarele:
.....

Prețul pentru serviciile prestate a fost de: .....

Obiectivul urmărit pentru prestarea serviciilor de publicitate în media a fost acela de:
Urmare a prestării serviciilor de publicitate în media, obiectivul urmărit a fost atins
în proporție de.....%. Modalitatea de calcul a proporției în care a fost atins
obiectivul este: ..... Sursele de verificare a veridicității
și corectitudinii acestei modalități de calcul sunt următoarele:
.....

Impactul preconizat al utilizării serviciilor a fost de: .....

Impactul obținut în urma utilizării serviciilor este: .....

Indicatorii de măsurare a impactului sunt: .....

Sursele de verificare care au stat la baza evaluării impactului sunt: .....

Prezentul Raport de evaluare a impactului poate fi descărcat de pe pagina de Internet
proprie www..... ³ și din sistemul informatic de utilitate publică, accesibil
prin Internet, la adresa www.publicitatepublica.ro

³ Se furnizează adresa completă a paginii de Internet proprii, adică cea care conduce exact la locul în care se găsesc
informațiile. Exemplu: www.companiaxyz.ro/documentepublice/download/achizitie.doc.

Dosarul achiziției publice de servicii de publicitate media

Dosarul achiziției publice de servicii de publicitate media trebuie să cuprindă următoarele documente:

1. Opis al documentelor.
2. Referatul de oportunitate privind achiziția publică a serviciilor de publicitate media.
3. Copia filei de buget sau orice alt document care dovedește existența fondurilor.
4. Nota privind determinarea valorii estimate, fără TVA, a contractului de achiziție publică.
5. Înregistrările care dovedesc transmiterea anunțului de intenție și anunțul de intenție, dacă este cazul.
6. Înregistrările care dovedesc transmiterea anunțului de participare și anunțul de participare și/sau invitația de participare, după caz.
7. Documentația de atribuire, inclusiv clarificările solicitate de prestatori și răspunsurile aferente transmise de autoritatea contractantă.
8. Nota justificativă privind alegerea criteriilor de selecție.
9. Nota justificativă privind alegerea criteriului de atribuire.
10. Nota justificativă privind alegerea procedurii de atribuire, în cazul în care procedura de atribuire a fost alta decât licitația deschisă sau licitația restrânsă.
11. Nota justificativă privind accelerarea procedurii de atribuire, dacă este cazul.
12. Procesul-verbal de deschiderea ofertelor.
13. Copie după scrisoarea de garanție bancară, după caz.
14. Raportul procedurii de atribuire.
15. Oferta câștigătoare în original.
16. Contractul de achiziție publică/acordul-cadru, semnate și anexele la acestea.
17. Raportul de evaluare a impactului achiziției publice a serviciilor de publicitate media.
18. Copii ale materialelor publicate (inclusiv pe suport electronic).
19. Contestația (dacă este cazul) și rezoluția motivată.
20. Documentele constatatoare.

Anexa nr. 5

Contract de servicii de publicitate media
nr. _____ data _____

În temeiul Ordonanței de Urgență a Guvernului nr. 34/2006 privind atribuirea contractelor de achiziție publică, a contractelor de concesiune de lucrări publice și a contractelor de concesiune de servicii, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr.337/2006, s-a încheiat prezentul contract de prestare de servicii, între

..... **denumirea autorității contractante**
 adresa ....., telefon/fax .....,
 număr de înmatriculare ....., cod fiscal .....,
 cont trezorerie ....., reprezentată prin.....,
 (denumirea conducătorului), funcția. .... în calitate de **achizitor**,
 pe de o parte

și

..... **denumirea operatorului economic**,
 adresa ....., telefon/fax .....,
 număr de înmatriculare ....., cod fiscal .....,
 cont (trezorerie, banca) ....., reprezentat prin .....,
 (denumirea conducătorului), funcția ....., în calitate de **prestator**,
 pe de altă parte.

2. Definiții

2.1 - În prezentul contract următorii termeni vor fi interpretați astfel:

- a. **contract** – reprezintă prezentul contract și toate anexele sale;
- b. **achizitor și prestator** - părțile contractante, așa cum sunt acestea numite în prezentul contract;
- c. **prețul contractului** - prețul platibil prestatorului de către achizitor, în baza contractului, pentru îndeplinirea integrală și corespunzătoare a tuturor obligațiilor asumate prin contract;
- d. **servicii** - activități a căror prestare face obiect al contractului;
- e. **produse** - echipamentele, mașinile, utilajele, piesele de schimb și orice alte bunuri cuprinse în anexa/anexele la prezentul contract și pe care prestatorul are obligația de a le furniza aferent serviciilor prestate, conform contractului;
- f. **forța majoră** - un eveniment mai presus de controlul părților, care nu se datorează greșelii sau vinei acestora, care nu putea fi prevăzut la momentul încheierii contractului și care face imposibilă executarea și, respectiv, îndeplinirea contractului; sunt considerate asemenea evenimente: războaie, revoluții, incendii, inundații sau orice alte catastrofe naturale, restricții apărute ca urmare a unei carantine, embargou, enumerarea nefiind exhaustivă, ci enunțativă. Nu este considerat forță majoră un eveniment asemenea celor de mai sus care, fără a crea o imposibilitate de executare, face extrem de costisitoare executarea obligațiilor uneia din părți;
- g. **zi** - zi calendaristică; **an** - 365 de zile;
 (se adaugă orice alți termeni pe care părțile înțeleg să îi definească pentru contract)

3. Interpretare

3.1 În prezentul contract, cu excepția unei prevederi contrare, cuvintele la forma singular vor include forma de plural și vice versa, acolo unde acest lucru este permis de context.

3.2 Termenul "zi" sau "zile" sau orice referire la zile reprezintă zile calendaristice dacă nu se specifică în mod diferit.

Clauze obligatorii

4. Obiectul principal al contractului

4.1 - Prestatorul se obligă să execute ..... denumirea serviciilor, în perioada/perioadele convenite și în conformitate cu obligațiile asumate prin prezentul contract.

4.2 - Achizitorul se obligă să plătească prețul convenit în prezentul contract pentru serviciile prestate.

5. Prețul contractului

5.1 Prețul convenit pentru îndeplinirea contractului, plătit prestatorului de către achizitor, conform graficului de plăți, este de ..... lei, sau după caz ..... euro, la care se adaugă ..... TVA.

6. Durata contractului

6.1 - Durata prezentului contract este de ..... luni, începând de la data de .....
(se înscriu perioada și data)

6.2. Prezentul contract încetează să producă efecte la data de ....
(se înscrie data la care încetează contractul)

7. Executarea contractului

7.1 - Executarea contractului începe după constituirea garanției de bună execuție, la data de .....
(se precizează data la care intră în efectivitate contractul)

8. Documentele contractului

8.1 - Documentele contractului sunt:
(se enumeră documentele pe care părțile le înțeleg ca fiind ale contractului)

9. Obligațiile principale ale prestatorului

9.1- Prestatorul se obligă să presteze serviciile la standardele și sau performanțele prezentate în propunerea tehnică, anexă la contract.

9.2. Prestatorul se obligă să presteze serviciile în conformitate cu graficul de prestare prezentat în propunerea tehnică.

9.3 - Prestatorul se obligă să despăgubească achizitorul împotriva oricăror:

- i) reclamații și acțiuni în justiție, ce rezultă din încălcarea unor drepturi de proprietate intelectuală (brevete, nume, mărci înregistrate etc.), legate de echipamentele, materialele, instalațiile sau utilajele folosite pentru sau în legătură cu produsele achiziționate, și
- ii) daune-interese, costuri, taxe și cheltuieli de orice natură, aferente, cu excepția situației în care o astfel de încălcare rezultă din respectarea caietului de sarcini întocmit de către achizitor.

10. Obligațiile principale ale achizitorului

10.1 - Achizitorul se obligă să recepționeze, potrivit clauzei 13, serviciile prestate în termenul convenit.

10.2 - Achizitorul se obligă să plătească prețul către prestator în termenul convenit de la emiterea facturii de către acesta. Plățile în valută se vor efectua prin respectarea prevederilor legale. (se precizează termenul de plată de la emiterea facturii și, după caz, graficul de plată)

10.3 - Dacă achizitorul nu onorează facturile în termen de 14 zile de la expirarea perioadei prevăzute convenite, presatatorului are dreptul de a sista prestarea serviciilor și de a beneficia de reactualizarea sumei de plată la nivelul corespunzător zilei de efectuare a plății. Imediat ce achizitorul onorează factura, prestatorul va relua prestarea serviciilor în cel mai scurt timp posibil.

11. Sancțiuni pentru neîndeplinirea culpabilă a obligațiilor

11.1 - În cazul în care, din vina sa exclusivă, prestatorul nu reușește să-și execute obligațiile asumate prin contract, atunci achizitorul are dreptul de a deduce din prețul contractului, ca penalități, o sumă echivalentă cu o cotă procentuală din prețul contractului.

(se precizează cota procentuală pentru fiecare zi/săptămână de întârziere, până la îndeplinirea efectivă a obligațiilor)

11.2 - În cazul în care achizitorul nu onorează facturile în termen de 28 de zile de la expirarea perioadei convenite, atunci acesta are obligația de a plăti, ca penalități, o sumă echivalentă cu o cotă procentuală din plata neefectuată.

(se precizează aceeași cotă procentuală, prevăzută pentru clauza 11.1, pentru fiecare zi/săptămâna de întârziere, până la îndeplinirea efectivă a obligațiilor)

11.3 - Nerespectarea obligațiilor asumate prin prezentul contract de către una dintre părți, în mod culpabil și repetat, dă dreptul părții lezate de a considera contractul de drept reziliat și de a pretinde plata de daune-interese.

11.4 - Achizitorul își rezervă dreptul de a renunța oricând la contract, printr-o notificare scrisă adresată prestatorului, fără nici o compensație, dacă acesta din urmă dă faliment, cu condiția ca această anulare să nu prejudicieze sau să afecteze dreptul la acțiune sau despăgubire pentru prestator. În acest caz, prestatorul are dreptul de a pretinde numai plata corespunzătoare pentru partea din contract îndeplinită până la data denunțării unilaterale a contractului.

Clauze specifice

12. Garanția de bună execuție a contractului

12.1 - Prestatorul se obligă să constituie garanția de bună execuție a contractului în quantum de ....., pentru perioada de ..... și, oricum, până la intrarea în efectivitate a contractului.

(se precizează modul de constituire, cuantumul și perioada de constituire a garanției de bună execuție)

12.2 - Achizitorul se obligă să elibereze garanția pentru participare și să emită ordinul de începere a contractului numai după ce prestatorul a făcut dovada constituirii garanției de bună execuție.

12.3 - Achizitorul are dreptul de a emite pretenții asupra garanției de bună execuție, în limita prejudiciului creat, dacă prestatorul nu își execută, execută cu întârziere sau execută necorespunzător obligațiile asumate prin prezentul contract. Anterior emiterii unei pretenții asupra garanției de bună execuție, achizitorul are obligația de a notifica acest lucru prestatorului, precizând totodată obligațiile care nu au fost respectate.

12.4 - Achizitorul se obligă să restituie garanția de bună execuție în termen de ..... de la îndeplinirea obligațiilor asumate.

(se precizează modul de restituire și termenul)

12.5 - Garanția tehnică este distinctă de garanția de bună execuție a contractului.

13. Alte responsabilități ale prestatorului

13.1 - (1) Prestatorul are obligația de a executa serviciile prevăzute în contract cu profesionalismul și promptitudinea cuvenite angajamentului asumat și în conformitate cu propunerea sa tehnică.

(2) Prestatorul se obligă să supravegheze prestarea serviciilor, să asigure resursele umane, materialele, instalațiile, echipamentele și orice alte asemenea, fie de natură provizorie, fie definitivă cerute de și pentru contract, în măsura în care necesitatea asigurării acestora este prevăzută în contract sau se poate deduce în mod rezonabil din contract.

13.2 - Prestatorul este pe deplin responsabil pentru execuția serviciilor în conformitate cu graficul de prestare convenit. Totodată, este răspunzător atât de siguranța tuturor operațiunilor și metodelor de prestare utilizate, cât și de calificarea personalului folosit pe toata durata contractului. *(se precizează anexa ce conține graficul de prestare)*

13.3 - Prestatorul se va asigura ca în materialul publicitar pe care îl realizează este menționată denumirea achizitorului.

14. Alte responsabilități ale achizitorului

14.1 - Achizitorul se obligă să pună la dispoziția prestatorului orice facilități și/sau informații pe care acesta le-a cerut în propunerea tehnică și pe care le consideră necesare îndeplinirii contractului.

14.2 - Achizitorul se obligă să asigure, inclusiv pe parcursul îndeplinirii contractului, accesul publicului la cel puțin la următoarele informații: destinatarii finali ai fondurilor de publicitate, criteriile de alocare a acestor fonduri, sumele alocate fiecărui beneficiar final și termenele de îndeplinire a prevederilor contractuale. În acest sens achizitorul are obligația de a deține informații actualizate cu privire la modul de îndeplinire a contractului, iar prestatorul are obligația de a i le pune la dispoziție la cerere.

15. Recepție și verificări

15.1 - Achizitorul are dreptul de a verifica modul de prestare a serviciilor pentru a stabili conformitatea lor cu prevederile din propunerea tehnică și din caietul de sarcini.

15.2 - Verificările vor fi efectuate în conformitate cu prevederile din prezentul contract. Achizitorul are obligația de a notifica, în scris, prestatorului, identitatea reprezentanților săi împuterniciți pentru acest scop.

(se precizează anexa care conține modul de verificare și recepție a serviciilor)

16. Începere, finalizare, întârzieri, sistare

16.1 - (1) Prestatorul are obligația de a începe prestarea serviciilor în timpul cel mai scurt posibil de la primirea ordinului de începere a contractului.

(se precizează data maximă de emitere a ordinului de începere a contractului)

(2) În cazul în care prestatorul suferă întârzieri și/sau suportă costuri suplimentare, datorate în exclusivitate achizitorului părțile vor stabili de comun acord:

a) prelungirea perioadei de prestare a serviciului, și

b) totalul cheltuielilor aferente, dacă este cazul, care se vor adauga la prețul contractului.

16.2 - (1) Serviciile prestate în baza contractului sau, dacă este cazul, oricare fază a acestora prevăzută a fi terminată într-o perioadă stabilită în graficul de prestare, trebuie finalizate în termenul convenit de părți, termen care se calculează de la data începerii prestării serviciilor.

(2) În cazul în care:

i) orice motive de întârziere, ce nu se datorează prestatorului, sau

ii) alte circumstanțe neobișnuite susceptibile de a surveni, altfel decât prin încălcarea contractului de către prestator, îndreptățesc prestatorul de a solicita prelungirea perioadei de prestare a serviciilor sau a oricărei faze a acestora, atunci părțile vor revizui, de comun acord, perioada de prestare și vor semna un act adițional.

16.3 - Dacă pe parcursul îndeplinirii contractului, prestatorul nu respectă graficul de prestare, acesta are obligația de a notifica acest lucru, în timp util, achizitorului. Modificarea datei/perioadelor de prestare asumate în graficul de prestare se face cu acordul părților, prin act adițional.

16.4 - În afara cazului în care achizitorul este de acord cu o prelungire a termenului de execuție, orice întârziere în îndeplinirea contractului dă dreptul achizitorului de a solicita penalități prestatorului.

17. Ajustarea prețului contractului

17.1 - Pentru serviciile prestate, plățile datorate de achizitor prestatorului sunt tarifele declarate în propunerea financiară, anexă la contract.

17.2 - Prețul contractului se actualizează utilizând formula de ajustare convenită.
(se precizează formula de ajustare)

18. Amendamente

18.1 - Părțile contractante au dreptul, pe durata îndeplinirii contractului, de a conveni modificarea clauzelor contractului, prin act adițional, numai în cazul apariției unor circumstanțe care lezează interesele comerciale legitime ale acestora și care nu au putut fi prevăzute la data încheierii contractului.

19. Subcontractanți

19.1 - Prestatorul are obligația, în cazul în care părți din contract le subcontractează, de a încheia contracte cu subcontractanții desemnați, în aceleași condiții în care el a semnat contractul cu achizitorul.

19.2 - (1) Prestatorul are obligația de a prezenta la încheierea contractului, toate contractele încheiate cu subcontractanții desemnați.

(2) Lista subcontractanților, cu datele de recunoaștere ale acestora, cât și contractele încheiate cu aceștia se constituie în anexe la contract.

19.3 - (1) Prestatorul este pe deplin răspunzător față de achizitor de modul în care îndeplinește contractul.

(2) Subcontractantul este pe deplin răspunzător față de prestator de modul în care își îndeplinește partea sa din contract.

(3) Prestatorul are dreptul de a pretinde daune-interese subcontractanților dacă aceștia nu își îndeplinesc partea lor din contract.

19.4 - Prestatorul poate schimba oricare subcontractant numai dacă acesta nu și-a îndeplinit partea sa din contract. Schimbarea subcontractantului nu va schimba prețul contractului și va fi notificată achizitorului.

20. Cesiunea

20.1 - Prestatorul are obligația de a nu transfera total sau parțial obligațiile sale asumate prin contract, fără să obțină, în prealabil, acordul scris al achizitorului.

20.2 - Cesiunea nu va exonera prestatorul de nici o responsabilitate privind garanția sau orice alte obligații asumate prin contract.

21. Forța majoră

21.1 - Forța majoră este constatată de o autoritate competentă.

21.2 - Forța majoră exonerează părțile contractante de îndeplinirea obligațiilor asumate prin prezentul contract, pe toată perioada în care aceasta acționează.

21.3 - Îndeplinirea contractului va fi suspendată în perioada de acțiune a forței majore, dar fără a prejudicia drepturile ce li se cuveneau părților până la apariția acesteia.

21.4 - Partea contractantă care invocă forța majoră are obligația de a notifica celeilalte părți, imediat și în mod complet, producerea acesteia și să ia orice măsuri care îi stau la dispoziție în vederea limitării consecințelor.

21.5 - Dacă forța majoră acționează sau se estimează că va acționa o perioadă mai mare de 6 luni, fiecare parte va avea dreptul să notifice celeilalte părți încetarea deplin drept a prezentului contract, fără ca vreuna din părți să poată pretinde celeilalte daune-interese.

22. Soluționarea litigiilor

22.1 - Achizitorul și prestatorul vor face toate eforturile pentru a rezolva pe cale amiabilă, prin tratative directe, orice neînțelegere sau dispută care se poate ivi între ei în cadrul sau în legătură cu îndeplinirea contractului.

22.2 - Dacă, după 15 de zile de la începerea acestor tratative neoficiale, achizitorul și prestatorul nu reușesc să rezolve în mod amiabil o divergență contractuală, fiecare poate solicita ca disputa să se soluționeze, fie prin arbitraj la Camera de Comerț și Industrie a României, fie de către instanțele judecătorești din România.

(se precizează modalitatea de soluționare a litigiilor)

23. Limba care guvernează contractul

23.1 - Limba care guvernează contractul este limba română.

24. Comunicări

24.1 - (1) Orice comunicare între părți, referitoare la îndeplinirea prezentului contract, trebuie să fie transmisă în scris.

(2) Orice document scris trebuie înregistrat atât în momentul transmiterii cât și în momentul primirii.

24.2 - Comunicările între părți se pot face și prin telefon, telegramă, telex, fax sau e-mail cu condiția confirmării în scris a primirii comunicării.

25. Legea aplicabilă contractului

25.1 - Contractul va fi interpretat conform legilor din România.

Părțile au înțeles să încheie azi ..... prezentul contract în două exemplare, câte unul pentru fiecare parte.

(se precizează data semnării de către părți)

Achizitor,

.....

.....
(semnatură autorizată)

LS

Prestator,

(semnatură autorizată)

LS

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI – CAMERA DEPUTAȚILOR

„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.U.I. 427282; Atribut fiscal R,
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română – S.A. – Sucursala „Unirea” București
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 318.51.29/150, fax 318.51.15, E-mail: marketing@ramo.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 410.47.30, fax 410.77.36 și 410.47.23

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.

